

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym - Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Ziiolecka

Protokolant: apl. adv. K. W.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Danuty Mazur

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015 roku

sprawy **P. S.** oskarżonego z art. 270 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile z dnia 14 października 2014 roku, sygnatura akt II K 588/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż przyjmuje, że podstawą rozstrzygnięcia zawartego w punkcie IV jest art. 44 § 1 k.k.,
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,
3. zwalnia oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od uiszczenia opłaty za II instancję.

/-/ M. Z.

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 14 października 2014 roku, Sąd Rejonowy w Pile uznał oskarżonego P. S. za winnego tego, że w dniu 25 lipca 2011 roku, w P., na umowie kupna – sprzedaży koparko ładowarki Case 580 K, w celu użycia za autentyczny podrobił podpis M. R., jako osoby kupującej przedmiotowy pojazd, działając na szkodę M. R., to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 270 § 1 k.k., Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 punkt 1 k.k., warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby.

Nadto, na podstawie art. 71 § 1 k.k., Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego również karę 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wartości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Na podstawie zaś art. 44 § 2 k.k. Sąd Rejonowy orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci umowy kupna - sprzedaży z dnia 25.07.2011 roku i zarządził pozostawienie go w aktach sprawy.

Orzekając natomiast o kosztach, Sąd Rejonowy, na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 1, art. 2 ustęp 1 punkt 2, art. 3 ustęp 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.909,71 złotych.

Powyższy wyrok, tylko w części dotyczącej podstawy orzeczenia o przepadku dowodu rzeczowego, zaskarżył prokurator.

We wniesionej apelacji skarżący zarzucił wydanemu wyrokowi obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a konkretnie art. 44 § 2 k.k., polegającą na wadliwym zastosowaniu tego przepisu, jako podstawy prawnej orzeczenia przypadku dowodu rzeczowego podczas, gdy przypadek tego dokumentu, jako pochodzącego bezpośrednio z przestępstwa, winien nastąpić na podstawie art. 44 § 1 k.k.

Formułując powyższe zarzuty prokurator wniósł o zmianę wyroku w punkcie IV poprzez wskazanie jako podstawy prawnej orzeczonego przypadku dowodów rzeczowych art. 44 § 1 k.k. oraz utrzymanie pozostałych rozstrzygnięć w mocy

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się być zasadna.

W pierwszej kolejności Sąd Odwoławczy podnosi, iż skarżący nie kwestionował poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych oraz zastosowanej do przypisanego oskarżonemu czynu kwalifikacji prawnej, jak i rodzaju i wysokości orzeczonych kar zasadniczych.

Także Sąd Okręgowy nie dostrzegł podstaw do ingerencji w powyższym zakresie w zaskarżony wyrok (brak przesłanek z art. 439 k.p.k.) i dlatego też rozważania swoje ograniczył tylko do zarzutów apelacji, to jest obrazy przepisu art. 44 § 2 k.k.

Przechodząc do szczegółów przypomnieć należy, iż powołany przez Sąd I instancji przepis art. 44 § 2 k.k., jako podstawa orzeczonego przypadku, dotyczy obowiązku lub możliwości orzeczenia przypadku przedmiotów, ale tylko tych, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa. W piśmiennictwie i orzecznictwie tak sądów powszechnych, jak i Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przypadek przedmiotów na podstawie przepisu art. 44 § 2 k.k., obejmuje narzędzia przestępstwa (instrumenta sceleris) w znaczeniu ścisłym, to jest przedmioty wytworzone specjalnie do popełniania przestępstw (łomy służące do włamań, urządzenia do nielegalnej produkcji alkoholu, narkotyków, do fałszowania pieniędzy i papierów wartościowych itp.), jak też narzędzia w znaczeniu szerszym (sensu largo) w postaci przedmiotów służących celom nieprzestępnym, które zostały wykorzystane do popełnienia przestępstwa (np. nóż kuchenny użyty do zabójstwa, używane w celach legalnych urządzenie kserograficzne, którym posłużono się przy fałszerstwie dokumentu).

Odnosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, Sąd II instancji zauważa, iż przedmiot, którego przypadek został orzeczony w punkcie IV zaskarżonego wyroku, w żaden sposób nie posłużył oskarżonemu do popełnienia przestępstwa i to tak w znaczeniu szerokim, jak i wąskim. Umowa kupna sprzedaży z dnia 25 lipca 2011 roku ani nie została wytworzona, aby popełnić przestępstwo, ani także nie posłużyła w celu jego dokonania. Dokument ten powstał przecież w następstwie przestępczego działania P. S.. Umowa ta jest więc niczym innym, jak „owocem”, to jest bezpośrednim „produktem” popełnionego przez oskarżonego przestępstwa. Skoro tak, to podstawą orzeczenia jego przypadku powinien być przepis art. 44 § 1 k.k. Dyspozycja bowiem zawarta w tym przepisie prawa jest jasna i wprost traktuje o konieczności orzeczenia przypadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa.

Tak więc w pełni podzielając stanowisko prokuratora, Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok w ten jedynie sposób, iż przyjął, że podstawą orzeczonego w punkcie IV przypadku, jest art. 44 § 1 k.k., o czym orzekł, jak w punkcie 1 swego orzeczenia.

W pozostałym zakresie, Sąd II instancji, nie znajdując podstaw do ingerencji w zaskarżone orzeczenie, wyrok Sądu Rejonowego utrzymał w mocy (punkt 2 wyroku z dnia 15 stycznia 2015 roku).

Kształtując natomiast swe orzeczenie o kosztach, Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 634 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k., mając na uwadze zasady słuszności, zwolnił oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym od uiszczenia opłaty za II instancję.

/M. Z./